

Người Bất Lương Hãy Trở Về Với THIÊN CHÚA Và Người Sẽ Xót Thương

Alier Marrero là người Cuba. Từ năm 1993, anh tỵ nạn chính trị tại Canada. Anh rời Cuba vì không muốn chấp nhận bất công, chịu đựng sức đàn áp của nhà nước cộng sản vô thần thời bấy giờ, trong tình hình lặng. Anh đã nói to nói lớn cho mọi người nghe và hăng say hoạt động bên vực nhân quyền. Do đó mạng sống anh lâm nguy. Anh bắt buộc phải rời bỏ quê hương. Ra đi nhưng anh vẫn mong có ngày trở lại phục vụ đất nước. xin nhường lời cho anh Alier Marrero trình bày chứng từ Đức Tin của anh cũng như của các bạn trẻ Cuba khác.

Tôi chào đời tại thủ đô La Habana khi đảng cộng sản Cuba lên nắm quyền được 5 năm. Lúc đó Fidel Castro đã trục xuất một số đông các Linh Mục và bắt giam một số vị khác. Chỉ có một số nhỏ được hoạt động. Đó là những người không hề mở miệng chỉ trích chính quyền. Chưa hết, Fidel Castro còn bách hại các tín hữu Kitô.

Tại Cuba, nơi mỗi khu xóm đều có một người giữ nhiệm vụ canh chừng theo dõi các người cùng khu. Người cộng sản muốn biết tất cả về mọi người: làm gì, học gì, hội họp gì, và có tích cực tham gia các hoạt động của đảng cộng sản hay không .. Những người bình thường đã bị kiểm soát chặt chẽ rồi, huống chi là các tín hữu Kitô! Các tín hữu Kitô bị một màn lưới bao vây kỹ lưỡng hơn.

Chính trong bối cảnh đó mà tôi sinh ra và lớn lên. Cha mẹ tôi mặc dầu là tín hữu Công Giáo, vẫn không dám rửa tội cho tôi, sợ rằng sẽ gặp liên lụy cho các ngài và cho chính tôi sau này. Trong gia đình, người lớn không bao giờ dám đề cập đến vấn đề tôn giáo, sợ rằng con trẻ, khi đến trường sẽ đơn sơ nói hết cho mọi người nghe.

Thế nhưng tôi có thể quả quyết rằng, cuộc sống của chúng tôi mang nặng tâm tình tôn giáo. Chẳng hạn, khi bọn con nít chúng tôi than thở sao trên bàn ăn có ít thức ăn quá thì Bà tôi nói:

- Đó là thức ăn Chúa ban cho chúng ta ngày hôm nay. Như thế là tốt lắm rồi. Có những người còn nghèo đói hơn chúng ta nữa kìa!..

Những lời nói đơn sơ của Bà ghi sâu trong đầu óc nhỏ bé của chúng tôi như những bài giảng giáo lý hùng hồn nhất.

Con đường theo đạo Công Giáo của tôi cũng giống như nhiều bạn trẻ khác tại Cuba. Chúng tôi không được tham dự các lớp giáo lý. Phương tiện học giáo lý và tìm hiểu Kitô Giáo duy nhất của chúng tôi là cuốn Kinh Thánh .. Riêng tôi, tôi thừa hưởng cuốn Kinh Thánh của Bà tôi. Và năm 17 tuổi, tôi tự ý xin lãnh bí tích Rửa Tội, gia nhập Giáo Hội Công Giáo.

Nơi trường trung học, tôi gặp những người bạn mà ban đầu, tôi không biết họ là tín hữu Công Giáo. Nhưng có một điều lạ là nơi một nước cộng sản, rất dễ phân biệt và nhận ra các tín hữu Kitô. Chính thái độ, lối sống của họ minh chứng họ là tín hữu Công Giáo, những người được hồng phúc biết Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Đôi khi chỉ một cái nhìn cũng đủ nói cho chúng tôi biết người ấy là tín hữu Công Giáo! Thật là diệu kỳ:

- Trong một xã hội cộng sản vô thần, bị ngăn cấm tuyên xưng công khai Đức Tin Kitô của mình, thì lại được người khác dễ dàng nhận ra niềm tin kín ẩn ấy! ..

Trong khung cảnh học đường, một khi chúng tôi cảm nhận được Đức Tin Kitô của nhau, tức khắc nhóm bọn trẻ Công Giáo chúng tôi liền tụ họp với nhau. Chúng tôi chọn một nhà thờ cổ xưa nằm cách xa thủ đô, để kín đáo gặp nhau. Nơi nhà thờ này có vị Linh Mục ân cần tiếp đón chúng tôi. Thái độ hiếu khách của Cha Sở thật quan trọng, vì chúng tôi cảm thấy an toàn và tin tưởng, xóa tan nỗi lo sợ triền miên:

- Bị theo dõi và bị canh chừng!!!

Vị Linh Mục lắng nghe và giải đáp các thắc mắc của chúng tôi. Ngài giải thích cho chúng tôi về các bản văn Kinh Thánh, không phải bằng những danh từ thần học trừu tượng khó hiểu, nhưng bằng những thí dụ cụ thể. Ngài nhấn mạnh với chúng tôi:

- Ngay cả khi chúng ta không có nhà thờ, chúng ta vẫn hiện hữu như là Giáo Hội.

Chính nhờ thế mà tôi khám phá ra thế nào là cộng đoàn, là tình hiệp thông trong Giáo Hội Công Giáo ..

Nhóm bạn trẻ Công Giáo Cuba xưa kia của tôi, giờ đây tán mác mỗi người một phương. Nhưng dù cho ở góc biển chân trời nào, chúng tôi vẫn cảm thấy gần gũi nhau trong cùng mối dây huynh đệ và niềm tin Kitô.

Tôi cảm nghiệm sâu xa thế nào là Tự Do thật, Tự Do mà Kitô Giáo trao ban cho tôi. Tự Do giúp tôi thực thi sự tha thứ, xây đắp lòng tin tưởng, hy vọng, tình huynh đệ và sự hiệp thông.. Giáo Hội Công Giáo đối với tôi là cộng đoàn sống Phúc Âm, quy tụ chung quanh Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Giáo Hội bẻ gãy sự riêng rẽ để tạo nên mối hiệp thông huynh đệ.

... ”Hãy tìm THIÊN CHÚA khi Người còn cho gặp, kêu cầu Người lúc Người ở gần bên. Kẻ gian ác, hãy bỏ đường lối mình đang theo, người bất lương, hãy bỏ tư tưởng mình đang có mà trở về với THIÊN CHÚA - và Người sẽ xót thương - về với THIÊN CHÚA chúng ta, vì Người sẽ rộng lòng tha thứ. Thật vậy, tư tưởng của Ta không phải là tư tưởng của các con, và đường lối của các con không phải là đường lối của Ta. Trời cao hơn đất chừng nào thì đường lối của Ta cũng cao hơn tư tưởng của các con chừng ấy. Cũng như mưa với tuyết sa xuống từ trời không trở về trời nếu chưa thấm xuống đất, chưa làm cho đất phì nhiêu và đâm chồi nảy lộc, cho kẻ gieo có hạt giống, cho người đói có bánh ăn, thì Lời Ta cũng vậy, một khi xuất phát từ miệng Ta, sẽ không trở về với Ta nếu chưa đạt kết quả, chưa thực hiện ý muốn của Ta, chưa chu toàn sứ mạng Ta trao phó” (Isaia 5,6-11).

(”JE CROIS”, Février/1993, trang 24-28)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt